

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7328** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 05.05.2011г. на Софийски районен съд, 3 състав, постановено по НАХД № 7185/2010г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 34 от 21.05.2010г. на Председателя на Съвета за електронни медии. С последното на дружеството – касатор е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл.126а, ал.5, т.1 от ЗРТ за нарушение на чл. 125в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Касаторът твърди, че атакуваният съдебен акт е неправилен поради нарушение на материалния закон. Касационните му доводи, систематизирани се свеждат до следното: липса на материална компетентност на актосъставителя да съставя АУАН по отношение на предприятия, осъществяващи обществени електронни съобщения по смисъла на чл. 31, ал. 1, т. 1 от Закона за електронните съобщения; изземване на правомощия на административнонаказващия орган - в случая Председателя на С.; касаторът не е адресат на разпоредбата, която се твърди, че е нарушил и следователно не е субект на административно нарушение; съществуват основания за квалифициране на твърдяното нарушение като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН в съответствие с приетите от С. критерии за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на ЗРТ или други закони, прилагани от този административен орган. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – С., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна. Участващият в съдебното производство прокурор от Софийски градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред СРС е било Наказателно постановление № 34 от 21.05.2010г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на [фирма] на основание чл.126а, ал. 5, т. 1 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 125 в, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

След анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства СРС е приел от фактическа страна, че [фирма] фигурира към месец април 2010г. в поддържания на основание чл. 33, ал. 1 от ЗЕС публичен регистър на предприятията, уведомили КРС за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения, като предприятие, заявило намерение да предоставя услугата „разпространение на радио и телевизионни програми” на територията на [населено място]. При осъществена на 14.04.2010г. служебна проверка в рамките на С., в която участвала и св. К.-Г., е констатирана липса на подадена информация под формата на актуализиран списък на разпространяваните от [фирма] програми, както и на документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на тези програми. Така посоченото задължение е следвало да бъде изпълнено до 24.02.2010г., когато изтича второто 6-месечие в рамките на задължението, установено в разпоредбата на чл. 125в от ЗРТ, в сила от 24.02.2009г. С писмо с изх. № 34-00-260/19.04.2010г. по описа на С., управляващият и представляващият предприятието е поканен да се яви за съставянето на АУАН. Административнонаказателното производство е образувано на 22.04.2010г. в С. със съставяне на АУАН № 139/22.04.2010г. от св. К.-Г. в присъствието на законния представител на дружеството за нарушение на чл. 125в, т. 1 от ЗРТ. Нарушението е описано от фактическа страна като непредставяне в рамките на втория законоустановен 6-месечен срок, изтекъл към 24.02.2010г., на актуализиран списък на разпространяваните от предприятието радио и телевизионни програми, както и на документите, свързани с придобиването на правата за разпространение на тези програми. Съставеният акт е предявен, подписан и препис от него е връчен на представителя на [фирма], който в същия ден 22.04.2010г. е представил писмени възражения с писмо с вх. № 34-00-260.

Видно от съдържанието на писмото и приложенията към него част от информацията под формата на актуализиран списък на разпространяваните програми е подадена по факс на 21.04.2010г. въз основа на програмна схема към 01.01.2010г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и процесното НП № 34/21.05.2010г., с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическото лице чрез налагане на имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 126 а, ал.

5, т. 1 от ЗРТ.

Установената от СРС фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото писмени и гласни доказателства. От правна страна съдът е обосновал правни изводи относно наличието на административно нарушение по чл. 125в, т.1 от ЗРТ, извършено от [фирма] и такива за потвърждение на наложената на дружеството имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 126а, ал. 5, т.1 от ЗРТ.

Така постановеното решение е правилно. Наведените в касационната жалба и поддържани в устните състезания пред настоящата инстанция касационни доводи са неоснователни.

Преди всичко от събраните по делото доказателства се установява, че актосъставителят К. К.–Г. притежава материална компетентност по смисъла на чл.127, ал.1 от ЗРТ. Възраженията на касатора, че към момента на съставяне на АУАН № 139/22-04.2010г. актосъставителят не е надлежно овластен да констатира нарушения по ЗРТ са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 127, ал.1 от ЗРТ нарушенията по този закон се констатира от длъжностни лица на С.. По делото не е спорно, че актосъставителя К. В. К. - Г. е служител на С., на длъжността „старши експерт“. Със заповед № 39/08.04.2010г. на председателя на С. е видно, че към датата на съставяне на процесния АУАН, 22.04.2010г. е изрично оправомощена да съставя актове за установяване на нарушения по отношение на радио-телевизионни оператори. От представената по делото длъжностна характеристика от 24.04.2009г. безспорно се установява, че заеманата от нея длъжност старши експерт в Дирекция „Мониторинг“ на С., включва и съставянето на актове за установяване на административни нарушения. Така представените доказателства, преценени в тяхната съвкупност налагат извод, че актосъставителят притежава качеството длъжностно лице на С., което е достатъчно да обоснове материалната му компетентност по чл. 127, ал.1 от ЗРТ.

Възражението на касатора, че съгласно заповед № 39 от 08.04.2010г. на Председателя на С. актосъставителят има компетентност да съставя АУАН единствено по отношение на радио и телевизионни оператори, а [фирма] не е оператор по смисъла на ЗРТ, също е неоснователно. Преди всичко нормата на чл. 127, ал.1 от ЗРТ се отнася до всички нарушения по този закон и не обвързва правомощията на актосъставителя от качеството на нарушителя. Съгласно легалната дефиниция на чл. 4, ал. 2 от ЗРТ радио-или телевизионен оператор е доставчик на линейни медийни услуги (програми) за радио/телевизия въз основа на програмна схема. По силата на чл. 3, ал. 2 от ЗРТ линейни са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане/слушане на предавания въз основа на програмна схема. Безспорно санкционираното дружество е доставчик на медийни услуги. В този смисъл е и поддържаното от касатора становище в хода на съдебното производство пред СРС. С оглед на представените в административното производство доказателства за наличието на програмна схема към 01.01.2010г., следва да се приеме, че санкционираното дружество отговаря на определението по чл.4, ал.2 от ЗРТ. С оглед на това доводите му за липса на компетентност на актосъставителя предвид качеството на санкционираното лице се явяват неоснователни.

Изводите на районния съд, че касаторът е адресат на задължението по чл. 125в от ЗРТ в качеството си на предприятие, разпространяващо радио и телевизионни програми съответстват на установените по делото факти и на приложимия материален закон. От наличните по делото доказателства безспорно се установява, че [фирма] е вписано в

Публичния регистър на КРС на предприятията, уведомили комисията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения – мрежи и услуги, създаден на основание чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС. От този регистър е видно, че [фирма] е вписано именно за услугата разпространение на радио и телевизионни програми, към датата на надлежно подаденото уведомление от 09.11.2000г. От легалната дефиниция на понятието разпространение на програми по §1, т.1 от ДР на ЗРТ, тълкувана във връзка с чл. 125к от ЗРТ относно съдържанието на предоставяната информация се налага извод, че адресат на задължението по чл. 125в, ал.1 от ЗРТ е предприятие, което действително разпространява радио и телевизионни програми и вписването в регистъра по чл. 33, ал.1, т.1 от ЗРТ само по себе си не е достатъчно да обоснове задължение за предоставяне на актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите; 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми.

В процесния случай в хода на административното производство са налице фактически установявания и доказателства, че дружеството е заявило както намеренията си да осъществява разпространение на радио – телевизионни програми, така и че действително е излъчвало телевизионни програми по кабелната разпределителна мрежа на [населено място], въз основа на изготвена програмна схема към 01.01.2010г. В този смисъл е и приложеният от него списък на разпространяваните програми от 21.04.2010г. Поради това в случая качеството му на предприятие, разпространяващо радио и телевизионни програми по смисъла на чл. 125в, ал.1 от ЗРТ се явява доказано.

Доводите в касационната жалба, че правомощията на овластения от закона административнонаказващ орган – председателя на С. са иззети от колективния орган-Съвета за електронни медии, който на свое заседание на 21.05.2010г., приема решение, с което възлага на председателя да издаде НП по отношение на Е. Б. О., като определя и размера на имуществената санкция също са неоснователни. Председателят на С. черпи правомощията си по издаване на наказателни постановления за нарушения на ЗРТ ex lege - от нормата на чл. 127, ал. 2 от ЗЕС. При издаването на процесното НП председателят на С. е упражнил именно тези си правомощия. Възлагането с решение на С. е от значение за вътрешните отношения между колективния орган и неговия председател, но е ирелевантно за правомощията по налагане на административни наказания по ЗРТ.

Възраженията в касационната жалба за неправилно приложение на чл. 28 от ЗАНН също са неоснователни. Извършеното от Е. Б. О. не притежава белезите на маловажен случай, поради което съдът законосъобразно е отхвърлил доводите му да не бъде налагано административно наказание на това основание.

Предвид всичко изложено се налага краен извод, че при правилно установената фактическа обстановка изводите на СРС, в решаващия му състав, относно наличието на административно нарушение по чл.125 в, т. 1 от ЗРТ , извършено от касатора и тези за законосъобразност на наложената санкция по чл. 126а, ал.5, т. 1 от същия закон съответстват на материалния закон, поради което решението следва да се остави в сила. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С.–град, VIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.05.2011г. на Софийски районен съд, 3 състав,
постановено по НАХД № 7185/2010г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: